

omkostninger? Synes hr. Lars Barfoed ikke, at det er et problem?

Jeg synes jo, som jeg nu har sagt nogle gange, at det kan være fint at have valgmuligheder, men som jeg altid siger, synes jeg, det er ufint, hvis valgmuligheder for dem, der vælger at benytte dem, fører til, at andre stilles ringere. Uanset om det er 10 kr., 30 kr. eller 1 mio. kr., synes jeg, det er et principielt problem, og det kunne jeg godt tænke mig at få hr. Lars Barfoed til at forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Principper eller ikke principper, det kan vel ikke være ligegyldigt, om man bliver påført en afgift på 10 kr. eller 1 mio. kr. Altså det må vel tælle lidt forskelligt.

Jeg synes, det er i orden, at man i det her tilfælde bliver påført en meget beskedent omkostning – jeg vender tilbage til hr. Flemming Oppfeldts regnestykke før – på ca. 10 kr. om året i 5 år for, at man har valgmuligheden. Det er dog rart, at man har en mulighed for at træffe et valg, hvis man vil.

Det er jo også et valg at vælge, at man lader sine penge blive stående i det, der kommer til at hedde SP-basis, og at man så siger: Men derudover, når valgmuligheden er etableret, ja, så er det dem, som benytter sig af valgmulighederne, som også kommer til at betale omkostningerne, der er forbundet med at flytte pengene. Sådan bliver det jo, og det synes jeg egentlig er en fair og god måde at gøre det på.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Tak for svaret. Jeg kan godt forstå, at det er svært at forholde sig principielt til ting, som, når man kigger på dem på det principielle plan, sådan set er fuldstændig glasklare, og derfor må man gribe til denne her 10-krone-seddel fra før.

Så vil jeg gerne spørge om to ting. Den ene er: Hvis det nu viser sig, at administrationsomkostningerne på det her går fuldstændig amok og nærmer sig et eller andet, der ligner Sverige, hvor man altså har brugt 1 mia. kr. på noget, der alene ligner en etablering, skal det så have nogle konsekvenser i forhold til den prisstruktur, der vil være for dem, der benytter det frie valg?

Jeg er enig i, at det er en god ting, at der er gebyr på, når man flytter tingene, og det er en af de ting i forslaget, som vi ikke kan være uenige om.

Det andet, jeg vil spørge om, er, om hr. Lars Barfoed mener, at samtlige omkostninger, der opstår som følge af det frie valg, skal bæres af dem, som benytter det, undtagen driftsomkostningerne, det vil altså sige de omkostninger, der er til information og til de løbende ting. Hvad er det, alle skal dække? Er det kun driftsomkostningerne, eller er det i virkeligheden sådan, at det kun er den del af omkostningerne, der kan henføres direkte til flytning, som de, der gør det, skal betale for?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Ja, det er sådan, at man har lagt et skøn over etableringsomkostningerne. Der siger man 120 mio. kr., og så kan der komme lidt oveni, men det er deromkring, at det ligger.

Derfor er det helt uden for rækkevidde at tale om, at det skulle kunne komme til at koste 1 mia. kr., fordi man i Sverige har haft en udgift af den størrelsesorden til et system. Vi må regne med, at man holder sig nogenlunde i den størrelsesorden. Hvis nu det kostede 1 mia. kr., ja, så ville prisen på 10 kr. jo altså stige til 100 kr. om året, og det synes jeg da ville være alvorligt.

Kl. 15.25

Med hensyn til hvordan man skal fordele driftsomkostningerne, jamen så er det jo klart nok sådan, at det er de omkostninger, der er forbundet med selve flytningen, som bliver delt ud på dem, der flytter, mens det grundlæggende informationsmateriale, som alle skal have, skal alle selvfølgelig også betale for. Og det synes jeg principielt og konkret er en helt fornuftig måde at gøre tingene på.

Formanden:

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Lovforslaget er en udløber af finanslovaftalen for 2002, og regeringen nedsatte i foråret 2002 et embedsmandsudvalg om større valgfrihed i pensionsordningerne. Udvalgets delrapport om valgfrihed i SP danner grundlag for nærværende lovforslag.

SP er jo en opsparingsbaseret ratepensionsordning uden forsikringselementer, der blev etableret ved lov i 1998 som led i pinsepakken. Og fra og med 1999 indbetaler lønmodtagere, selvstændige og modtagere af overførselsindkomster 1 pct. af deres bruttoindkomst til SP, og pengene kan først udbetales, efter at man som